

Voetwassingen de Kracht van Eenvoud

Irmgard Cottaar

*Water – stromend water
Voeten
Mijn handen
Aanraking – Contact
Met mijzelf – de ander – het water
Ik geniet
Mijn Hart is blij
Rust – Eenvoud
Water – stromend water
Overgave – Stilte
Verbonden in Eenheid
Het grote verlangen van mijn Ziel*

Twee jaren geleden nam ik ontslag. Vol ver-
trouwen, mij totaal veilig voelend in mijzelf.
Het verlangen om mijn eigen werk te creë-
ren, om datgene te doen waartoe ik hier ben. Geen
idee wat dat zou kunnen zijn.

Ik ontmoet nieuwe mensen, onderzoek datgene wat
op mijn pad komt en wat mij aanspreekt. Mooie
mensen, fijne ervaringen, heel veel wat ik leuk
vind.....

Ik probeer hier eens wat en daar eens wat. Verder
dan proberen komt het niet. Ik vind té veel dingen
leuk.

De vraag dringt zich sterker op. Waartoe ben ik hier?
Er komt niets werkelijk op de grond, van de grond.
Ik ervaar diepe angsten om werkelijk mijn verant-
woordelijkheid te nemen en weerstand tegen het
huidige geldsysteem. De moed zinkt mij bij tijden in
de schoenen en ik voel me ook niet altijd meer zo
veilig in mijzelf.

Ik ga er eens goed voor zitten. Wat spreekt mij nu
werkelijk aan, waar wordt mijn hart werkelijk blij
van? JA, ik mag echt datgene doen wat ik werkelijk
fijn vind en daarmee voorzien in mijn levensonder-
houd. En nog steeds weet ik niet wat dat is.

Wat ik wel weet is dat ik iets heb met mijn handen,
met aanraken, verbinden, contact en met de natuur.
En een diep verlangen naar eenvoud en om dienst-
baar te mogen zijn aan het grote geheel.

Dan komt de Nardus olie op mijn pad; de olie, die
volgens de overleveringen, door Maria Magdalena
werd gebruikt om de voeten van Jezus te zalven. Ik
ben verwonderd en verrast over de ontdekking dat
deze olie nog bestaat.

Door mijn verbondenheid met Maria Magdalena
kom ik in contact met een vrouw die met de Nar-
dus olie voeten zalft. Wat een bijzonder gebaar. Ik ga
er heen en kom enigszins teleurgesteld weer thuis.
Mijn beeld van een voetzalving is heel anders. Hoe
zou ik het dan willen doen?

Zonder twijfel wil ik er water bij gebruiken. Stro-
mend water. Water dat ik uitgiet over de voeten van
de ander, terwijl ik op de grond zit, aan de voeten
van die ander. Een gebaar van dienstbaarheid in
gelijkwaardigheid.

Ik denk aan moeder Amma, die haar voeten laat
wassen als ze de ruimte binnen komt; een intens en
intiem moment, een gebaar van Liefde, eenvoud en
dienstbaarheid.

Ik denk ook aan mijn beide ouders bij wie ik
verschillende keren de voeten mocht masseren
voordat ze overgingen. Intense en ontroerende
momenten, een gevoel van even werkelijk contact. Ik
realiseer mij nu dat ze mij hiermee iets hebben willen
duidelijk maken. Ja, dit mag ik ook aan anderen
aanbieden! Als tegenwicht voor de haast en al het
moeten in deze tijd even mogen rusten en genieten,
heel dicht bij jezelf komen, in contact met jezelf zijn
door de aanraking en het contact met de ander; een
moment van rust en verbondenheid.

En zo is het naar mij toe gekomen; de voetwassing
en –zalving.

Ja, dit is wat ik wil doen op dit moment ook al heb
ik geen idee wat mij dit verder zal brengen. Eerlijk
gezegd houdt mij dat niet erg bezig. Bij de gedachte
aan de voetwassing en –zalving krijg ik een heel blij

gevoel en stroomt mijn hart over. Dat brengt het mij en dat is meer dan voldoende.

De voetwassing en –zalving is voor mij een reinigings- en grondingsritueel waarin ik stromend water gebruik om te reinigen en Nardus olie om mee te zalven en te gronden. Hiermee het contact met mijzelf, de ander en de Aarde bevestigend. Mijn essentie.

Het is voor mij vooral een bekrachtiging van het vrouwelijke in de mens. Het eren en in ere herstellen van de Godin in iedereen. Het eren en in ere herstellen van Maria Magdalena als vrouw én als uitingsvorm, als energie van het goddelijke vrouwelijke. Water en Aarde, voor mij beiden vrouwelijke kwaliteiten, evenals Overgave en Stilte komen samen in de voetwassingen.

Maria Magdalena, ik voel veel dankbaarheid naar Haar. Haar moed en doorzettingsvermogen geven mij kracht. Ze is voor mij een, ten onrechte, verguisde vrouw en een belangrijk vertegenwoordiger van het goddelijke vrouwelijke op Aarde. Zij bekrachtigde, in mijn visie, het Heilige Huwelijk in de voetwassing; de verbinding en versmelting van het mannelijke en vrouwelijke in jezelf en met de ander. Het voelt heel warm en gedragen om de voetwassing in haar Geest te mogen verrichten.

Na mijn Egypte reis en bezoek aan de inwijdingspiramide is er ineens een stroom opgang gekomen rond de voetwassingen. Ik ben voortdurend in verwondering dat het zo vanzelf naar mij toe komt. De beide Godinnen Maria en Maria Magdalena zijn voor mij krachtige inspiratie bronnen in dit proces.

Het eren en in ere herstellen van het vrouwelijke, het helen van het mannelijke waardoor er weer innerlijke vrede, rust en harmonie mag Zijn; in jezelf en daarmee ook daar buiten. Dat is mijn wens, mijn verlangen voor ons, voor de planeet Aarde; met het Zelf, elkaar en de natuur in Liefde verbonden, van Hart tot Hart en van Ziel tot Ziel. AL-EEN!

*Vervuld van het Zelf
Totaal in balans
Met de God en de Godin in mij*

*Niets meer te verlangen
Helemaal aanwezig
Thuis gekomen
In het Paradijs op Aarde*

Amen!

Foto: Irmgard Cottaar geeft een voetwassing